

Persones vulnerables de forma temporal o permanent però, al cap i a la fi, vulnerables

Ds, 11/04/2020 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)

Aquests dies vivim una situació difícil com a societat i com a país, que ens ha convertit a la nostra societat i a la nostra gent, en persones vulnerables.

És una vulnerabilitat que es manifesta en tots els àmbits de la vida. Ens semblava que la vulnerabilitat era un adjectiu que podia acompanyar als pobres i als marginats: persones que hem percebut sempre en la perifèria de l'estat del benestar, com una part a precari de la societat que ja formava part del paisatge de les nostres ciutats i pobles. Pensem en els sense papers, en els refugiats, en les famílies en situació de risc...

I vet aquí, que, de cop i volta, la vulnerabilitat (amb tot el que suposa) ha ocupat, sense demanar-ho nosaltres, el centre de les nostres vides. De segur que amb l'esforç de tots aconseguirem superar aquesta situació tant asfixiant socialment.

Sorgeix aleshores la reflexió... quan ho superem, també hi posarem en el paquet d'accions de suport a la societat, els homes i dones, els infants vulnerables "permanents" ?

Els seran els més sensibles a partir del moment en què es resolgui l'epidèmia. És cert que ara estem recuperant valors importants: el de la solidaritat, l'empatia, la lluita i esforç col·lectius, i d'altres que teníem arraconats per un egoisme i narcisisme que ja havia quedat ben encrostat en el nostre cor personal i social, d'aquest mal anomenat "Estat del Benestar".

Us volem dir que, des de les Càritas no dubteu que ara i sempre, només tindrem un sentit d'acció caritativa i social: el de ressituar en el nostre vocabulari i en les nostres vides la vulnerabilitat.

Ja sigui a Càritas Diocesana de Lleida, Solsona o a Urgell, aquesta és una exigència, que ve de les nostres arrels en un humanisme cristià sense fissures, que busca donar respostes als altres, especialment i preferentment els més pobres i necessitats, que cerca recuperar el bé comú per a tothom, sense desdibuixar-lo dels valors que han de niar en la nostra societat.

Si, és veritat, la nostra vulnerabilitat “temporal” ens ha atansat a la injusta vida de mancances i dificultats dels vulnerables “permanents”. Això ens ha de fer sensibles a la realitat de molts, que amb aquestes dificultats, s’incrementaran en nombre i en necessitats. Us encoratgem a participar d’aquesta sensibilitat de manera sostinguda, ara i en el futur.

Podeu comptar amb nosaltres perquè ja sigui de manera temporal o permanent, a Càritas hi som sempre. Per atendre, escoltar i acompanyar amb els nostres recursos a tants infants, joves, gent gran, migrants, famílies, dones maltractades...

Ningú pot oblidar mai que el camí de la vulnerabilitat està obert a tothom. Això ens fa humils i ens obre la consciència. Us demanem la vostra ajuda, perquè units, som més forts. I menys vulnerables.

Posarem al servei de la societat, ara i sempre, les nostres eines humanes i professionals per superar la vulnerabilitat, vingui d’on vingui. Les situacions d’injustícia social sempre seran vetllades per Càritas.

Càritas Diocesana de Lleida, Solsona i Urgell